

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a ve věci

žalobce: **Moravský rybářský svaz, z. s.**, IČO: 00547972
sídlem Hladov 615, 675 55 Hrotovice
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Kubicou
sídlem Kobližná 47/19, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: **Povodí Moravy, s. p.**, IČO: 70890013
sídlem Dřevařská 11, 601 75 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2020, sp. zn. 1RM16679/2020-16231, č. j. 32155/2020-MZE-16231,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví citovaného rozhodnutí, kterým žalovaný podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítl odvolání žalobce směřující proti rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 17. 4. 2020, č. j. KUJI 37551/2020, sp. zn. OZPZ 176/2020 Dr. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně, kterým krajský úřad na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení zrušil rybářský revír č. 461 322 Mocla 2 na rybníku „Nad silnicí“, ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení, který byl vyhlášen rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 5. 11. 2009 podle § 4 odst. 1 a 3 písm. a) zákona č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráž, ochranně mořských rybolovných zdrojů (zákon o rybářství), v rozhodném znění, a to na základě žádosti žalobce z roku 2009.
2. Žalovaný za důvod, vedoucí k zamítnutí odvolání žalobce podle § 92 odst. 1 správního řádu, považoval skutečnost, že žalobce nebyl účastníkem řízení o zrušení daného rybářského revíru.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhl krajskému soudu, aby rozhodnutí žalovaného zrušil.
4. Žalobce v podané žalobě přednáší obdobné argumenty, které uplatnil již v průběhu odvolacího řízení a jejichž podstatu tvoří nesouhlasná polemika s právním názorem a na něm vystavěným rozhodnutím správních orgánů o zrušení předmětného rybářského revíru. Žalobce má předně za to, že správní orgány zcela nedostatečně posoudily charakter vodního díla Vodní nádrž Hrotovice III, neboť to nespĺňuje ustanovením § 2 písm. c) zákona o rybářství stanovené definiční znaky rybníku. Správní orgány tedy dle žalobce pochybily, pokud při posouzení této otázky vycházely z rozhodnutí z roku 2009, kdy bylo vyhověno žádosti žalobce o zřízení revíru. Jejich povinností bylo tuto otázku posoudit znovu a opatřit si k tomu i příslušné podklady (např. manipulační řád).

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě pouze stručně uvádí, že žalobce ve své žalobě účelově opomíná, že jeho odvolání bylo zamítnuto podle § 92 správního řádu jako nepřípustné, neboť žalovaný dospěl při vyřizování odvolání k závěru, že žalobce není a nemůže být účastníkem řízení, a to z důvodu, že v době podání žádosti osoby zúčastněné na řízení ze dne 17. 1. 2020 již žalobce nebyl uživatelem dotčeného rybářského revíru. Tím byl pouze do 4. 11. 2019, kdy jeho povolení k výkonu rybářského práva na tento revír zaniklo uplynutím času. V podrobnostech odkazuje žalovaný správní orgán na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Posouzení věcné správnosti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tak nebylo, ani nemohlo být, obsahem touto žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný pouze přistoupil i k postupu předvídanému § 92 správního řádu, tj. nad rámec podaného odvolání posoudil, zda nejsou dány důvody pro zahájení

přezkumného řízení, obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí, a to z důvodu efektivity a hospodárnosti. Žádný takový důvod seznán nebyl.

IV. Posouzení věci soudem

6. Krajský soud přezkoumal, za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, včetně řízení předcházející jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
7. Žalobce za podstatu nyní projednávané věci vymezuje nesprávné a nedostatečné právní posouzení charakteru vodního díla Vodní nádrž Hrotovice III dle zákona o rybářství, což mělo za důsledek nesprávné rozhodnutí o zrušení předmětného rybářského revíru ze strany správního orgánu prvního stupně.
8. Krajský soud nicméně v první řadě uvádí, čímž dává za pravdu žalovanému, že žalobce v žalobní argumentaci zcela pomíjí skutečnost, že jím podané odvolání proti citovanému rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o zrušení předmětného revíru bylo zamítnuto jako nepřipustné podle § 92 odst. 1 správního řádu, dle něhož platí, že *„opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.“*
9. Jak vyplývá z ustálené judikatury správních soudů, včetně Nejvyššího správního soudu, *„rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřipustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu není rozhodnutím, v němž by se správní orgán věcně zabýval odvoláním účastníka řízení. Rozhodnutím podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán zamítá odvolání z důvodu jeho opožděnosti či nepřipustnosti, tj. z důvodu nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek, bez níž nelze podané odvolání meritorně posoudit, proto také není odvoláním napadené rozhodnutí na základě opožděného či nepřipustného odvolání současně potvrzováno. V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je tedy soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu.“* (srov. rozsudky ze dne 27. 5. 2010, č. j. 5 As 41/2009-91, ze dne 27. 4. 2012, č. j. 5 As 111/2011-87, či ze dne 7. 9. 2017, č. j. 4 Azs 174/2017-51, či rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2019, č. j. 6 A 250/2016-33, dostupné na www.nssoud.cz).
10. Krajský soud proto v nyní projednávané věci přistoupil k hodnocení toho, zda bylo odvolání žalobce po právu zamítnuto jako nepřipustné. Věcnými námitkami ohledně nezákonnosti napadeného rozhodnutí z důvodu nesprávného právního posouzení charakteru charakter vodního díla Vodní nádrž Hrotovice III, neboť to nesplňuje ustanovením § 2 písm. c) zákona o rybářství stanovené definiční znaky rybníku, se zabývat nemohl.
11. Jak již bylo výše zmíněno, žalovaný za důvod, vedoucí k zamítnutí odvolání žalobce podle § 92 odst. 1 správního řádu, považoval skutečnost, že žalobce nebyl účastníkem řízení o

zrušení daného rybářského revíru. Krajský soud se s tímto hodnocením ztotožňuje, neboť řízení o zrušení rybářského revíru podle § 4 odst. 7 písm. b) zákona o rybářství představuje řízení o žádosti žadatele. (zde osoby zúčastněné na řízení). Účastenství ve správním řízení je primárně upraveno v § 27 správního řádu. Dle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu platí, že „účastníky řízení (dále jen "účastník") jsou ... a) v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu.“; dle odst. 2 jsou účastníky „též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.“ Podle § 27 odst. 3 správního řádu pak platí, že „účastníky jsou rovněž osoby, o kterých to stanoví zvláštní zákon.“ Za účastníky řízení o zrušení rybářského revíru je dle názoru krajského soudu třeba považovat primárně žadatele ve smyslu § 4 odst. 7 písm. b) ve spojení s 4 odst. 3 písm. a) či písm. b) zákona o rybářství a dále ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu osoby přímo dotčené na svých právech nebo povinnostech v důsledku rozhodnutí o zrušení rybářského revíru, tedy zpravidla vlastník rybníka, vlastník pozemku, na němž se nachází uzavřená voda, či uživatel příslušného rybářského revíru.

12. Z obsahu správního spisu vyplývá, že předmětný rybářský revír, v němž (a pouze v něm) lze vykonávat rybářské právo ve smyslu § 6 odst. 1 zákona o rybářství, byl vyhlášen na základě rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 5. 11. 2009, č. j. KUJI 81550/2009, a to na základě žádosti žalobce. Jak ovšem vyplývá z § 6 odst. 2 zákona o rybářství, „výkon rybářského práva povolí na dobu 10 let příslušný rybářský orgán osobě, která splňuje podmínky pro řádný výkon rybářského práva stanovené tímto zákonem (§ 8 odst. 5); povolení výkonu rybářského práva podléhá správnímu poplatku.“ Výkon rybářského práva je tedy časově omezený, a to zpravidla na 10 let, nedojde-li k jeho předčasnému odnětí na základě rozhodnutí příslušného správního orgánu (dle § 10 odst. 1 zákona o rybářství). Uplynutím doby tedy výkon rybářského práva v daném revíru zaniká, jak explicitně zdůrazňuje § 10 odst. 2 zákona o rybářství: „Výkon rybářského práva zanikne uplynutím doby, na kterou byl povolen, zemře-li fyzická osoba nebo zanikne-li právnická osoba, které byl výkon rybářského práva povolen, bez právního nástupce.“ Pokud tedy daný uživatel usiluje o další výkon rybářského práva na daném revíru, musí opětovně podat žádost o povolení výkonu rybářského práva, čímž dochází k zahájení řízení o povolení výkonu rybářského práva ve smyslu § 8 a násl. zákona o rybářství.
13. V nyní projednávaném případě nicméně žalobce žádnou takovou žádost nepodal, resp. „nové“ rozhodnutí o přiznání výkonu rybářského práva žalobce v příslušném rybářském revíru, navazující na rozhodnutí z roku 2009 vydáno nebylo, žalobce jeho existenci ani netvrdí. Z obsahu vyjádření předloženého žalobcem v průběhu správního řízení lze spíše usuzovat na přesvědčení žalobce, že se jednalo o „přenechání“ revíru do užívání žalobci, patrně na dobu neurčitou. Z tohoto titulu také zaslal své stanovisko k žádosti osoby zúčastněné na řízení o zrušení předmětného rybářského revíru. Žalobci nicméně výkon rybářského práva v předmětném rybářském revíru zanikl uplynutím doby 10 let dle § 10 odst. 2 zákona o rybářství, tedy 4. 11. 2019 (jak ostatně vyplývá i z výroku II. citovaného rozhodnutí správního orgánu ze dne 5. 11. 2019 o vyhlášení rybářského revíru). Z toho důvodu nelze, než přisvědčit závěru žalovaného, že za situace, kdy žádost osoby zúčastněné na řízení na zrušení předmětného rybářského revíru byla podána dne 17. 1. 2020, žalobce nemohl být účastníkem touto žádostí zahájeného řízení o zrušení předmětného rybářského revíru, neboť nebyl vlastníkem rybníku, ani pozemku, na němž se nachází uzavřená voda

(tím je osoba zúčastněná na řízení), ani uživatelem rybářského revíru s existujícím titulem k výkonu rybářského práva, a proto nelze dovozovat dotčení jeho práv či povinností v důsledku rozhodnutí o zrušení předmětného rybářského revíru, od čehož by bylo lze dovozovat existenci jeho oprávnění k účastenství v daném řízení. Žalovaný proto nepochybil, pokud žalobcem podané odvolání zamítl dle § 92 odst. 1 správního řádu.

14. Stejně tak dle krajského soudu žalovaný postupoval správně, pokud v souladu s citovaným § 92 odst. 1 správního řádu přistoupil k posouzení toho, zda nejsou dány podmínky pro obnovu řízení podle § 100 správního řádu, vydání nového rozhodnutí dle § 101 správního řádu či pro zahájení přezkumného řízení ve smyslu § 94 odst. 1 správního řádu, neboť se neztotožnil s námitkou žalobce ohledně nesprávného posouzení charakteru dotčeného vodního díla (vodní plochy) jako rybníku ve smyslu § 2 písm. c) zákona o rybářství, což také podrobně v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí zdůvodnil. Žalobce ostatně způsob posouzení těchto podmínek ze strany žalovaného v žalobní argumentaci nikterak nezpochybňuje, neboť ta se soustředí na věcné posouzení otázky naplnění podmínek pro zrušení předmětného revíru dle zákona o rybářství, tedy na otázky meritorní, jdoucí nad rámec soudního přezkumu rozhodnutí odvolacího správního orgánu o zamítnutí odvolání dle § 92 odst. 1 správního řádu.

V. Závěr a náklady řízení

15. Krajský soud proto na základě výše uvedeného žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
16. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal. Nadto žalovaný náhradu nákladů řízení ani nepožadoval.
17. O náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Vzhledem k tomu, že osobě zúčastněné na řízení soud plnění žádné povinnosti neuložil, krajský soud této osobě náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jí v souvislosti s plněním povinnosti, uložené soudem, žádné náklady nevznikly, a na náhradu jiných nákladů řízení ze zákona nárok nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. května 2021

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu